

PIEPMOES EN ET VOEGELFEEST.

(Veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is zommer. Piepmoes lopt deur de bos aachter zien kesteel. Hi'j is op weg naor zien drie voegelvrunderen, de gele gouwe, et roodbossien en de doeve. Ze hebben in de meitied alle drie jonge voegelties kregen. Doe die krek op de wereld weren, is Piepmoes een keer henne west te kieken, tegere mit de vlinder. Weten jim et nog? De vlinder, die een kepotte vleugel had, deurdats Klaos de kaeter him pakken zol? Gelokkig leup dat allegere goed of. Et vleugeltien is hielendal klaor wodden en de vlinder is veerder vleugen, de wiede wereld in.

Veur de voegels is et vandaege een biezondere dag. De jonkies bin groot genoeg om uut te vliegen. Et spiet de oolde voegels wel een betien, dat zuj' begriepen. Mar ja. Zo gaot dat now ien keer in de voegelwereld. En ie kun je vanzels ok wel veurstellen, dat zoe'n jonge voegel wel es wat méér van de wereld zien wil as allieand mar et nust. Dat daarom maeken de oolde voegels d'r altied toch mar een groot feest van as et an et uutvliegen toe is.

Netuurlik is Piepmoes ok veur et feest nuugd. Hi'j helpt vaeks om alles goed te regelen. Op de eupen plak in de bos, daor et feest hullen wodt, is et een drokte van belang. Et veltien is prachtig versierd mit bloemeslingers en vlaggies. De meeste voegelties bin d'r al. D'r bin nog al een peer, die niet goed van et nust of durven te vliegen. De oolde voegels doen heur dan veur hoe as dat moet.

As iederiene d'r is, begint et feest. D'r wo'n alderhaande spullegies daon en et is slim gezellig. Bi'j de doeve, die een kraompjen het daor as de voegels brummelsap kriegen kunnen, is et ommeraek drok. Et is waarm en van al dat speulen kriej' wel dust.

Nao een posien vligt de doeve op een dikke stien en hoest een keer om de andacht van iederiene te kriegen. In zien vleugels het hi'j een groot pepier.

Dan begint hi'j veur te lezen. Hi'j vertelt waor as de jonge voegels in de toekomst an daenken moeten. Veur de meeste beesten in de bos hoej' niet bange te wezen. Die helpen mekere wel as et neudig is. Mar mit meensken moej' uitkieken. Now bin de meeste meensken wél aorig. Zokken bin wies mit voegels. Mar d'r bin d'r ok, die niet zo aorig binnen. Bi'jglieks meensken, die as eigies uut de nusten van voegels stelen.

Mit sommige huusdieren moej' hielemaole goed uitkieken. Zeker mit katten, en twee katten in et biezunder! Klaos de kaeter en Miep, et vrundinnegien van Klaos. De doeve legt percies uut, hoe as die beide katten d'r uutzien. Weten jim dat aenlik nog wel? Klaos is zwat mit een witte punte an de stat en Miep is krek eersom. Wit, mit een zwatte punte an de stat. Klaos en Miep zitten hiel vaeke aachter Piepmoes an. Die liekt heur slim lekker toe. Mar gelokkig hebben ze him an now toe niet pakken kund!

Mar de katten zitten ok wel es aachter wat aandere an, zoas vlinders en voegelties. Dat daaromme waarschouwt de doeve alle jonge voegels goed. Alle voegelties luustren goed naor de doeve. Of toch niet...?

Nee, vanzels. Daor zit me zoe'n jonge protter wat wieslik om him henne te kieken. Hi'j kikt alle kaanten op en heurt niks van wat as de doeve zegt. "Laot die doeve mar wat kletsen," daenkt de protter. "Et zal zoe'n vaort niet lopen. Ik hebbe hiere nog nooit een katte zien en ik heb mien ogen echt niet in de buse."

Intied is hi'j een betien bi'j de ere voegels uut de buurt hipt, want hi'j vint al dat gepraot mar vervelend. Hi'j kan krek zo goed de omgeving een betien verkennen. Niet iene, die dat in de gaten het. Now ja, niet iene..

Even veerderop schoemelt wat in de struken omme. Wat zwats en wat wits. Now weten jim zeker wel hoe laete as et is. Et bin Klaos en Miep. En ze zitten heur om de bek te slikken. "Zicht d'r goed uut, Miep," bromt Klaos. "Allegere lekkere malse jonge voegelties. Wat he'k me daar een zin an, ieje dan?"

"Ik ok," mierkt Miep. "We hebben van-de-morgen ok niks te vule brokkies had. En dat was jow schuld. Ie hebben gister mit vieze poten over et witte klieid in de kaemer lopen. Tjonge, jonge, wat was de vrouw lelck. En dat ik dat van-de-morgen ok bezoeren mos vien'k niet eerlik! Mar stil es, komt daar niet een stokkien vleis an hippen? Ik heur wat getrippel, ieje dan Klaos?"

"Sstt, stille je," sist de kaeter. "As ie mar deur mauwken heur ik vanzels nooit wat."

Klaos schoft plat op et lief naor waor as et geluud wekomt. En ja heur. Daar komt die eigenwieze jonge protter an trippelen en wet van gien geveer. Hi'j fluit as een liester, mar dot ok ere voegels nao. Dat vienen protters prachtig en hi'j het d'r zels een protte wille omme. Now en dan springt hi'j es een aentien in de locht en floddert een peer meter vot. Hi'j geniet en vint et leven prachtig. Mar dat vienen de katten ok, en die liggen al wiemelstattende klaor om toe te springen.

Intied is de doeve uutpraot en schinkt alle bekerties nog mar es vol drinken. Mar Piepmoes zicht dat ien bekertien niet ophaeld wodt. Van wie zol dat wezen? Piepmoes kikt es goed om him henne en het al gauw in de gaten, wie as d'r mist. De jonge protter.

"Blikstiender nog an toe," daenkt de moes. "De jonge protter. Protters kun zo verhipte eigenwies wezen. Nargens naor luustren en mar gewoon doen waor as ze nocht an hebben. As hi'j Klaos en Miep mar niet tegenkomt. Ik gao vot-en-daolik an et zuken."

Hi'j vertelt gauw an de doeve, wat d'r an de haand is en gaot de bos in. Van een peer stiekelpollen haelt hi'j wat of, lopt weer veerder en kikt en luustert scharp.

Inienend heurt hi'j et getjaantel van de jonge protter. Mar Piepmoes z'icht ok wat. Twie wiemelende statten. De moes het vanzels drekt in de gaten dat de protter groot geveer lopt. As hi'j nog mar op de tied is. En as de katten him mar niet vernemen. Piepmoes kropt dichter naor de katten toe. Wat zol hi'j toch van plan wezen? En wat het hi'j in de beide hanen? Wat daenken jim?

Et prottertien is now vlak bi'j de katten en het inienend deur dat hi'j in groot geveer is.

"Springen, Miep," brult Klaos. "Griep him, Klaos," jammert Miep. En ze maeken een grote sprong, allemachtig. En brullen en jammeren dat ze doen, za'k je vertellen. Mar springen de katten niet vusen te hoge en vusen te veer? Klaos en Miep springen boven over de voegel henne in plak van d'r op! En ze blieden mar raozen en angaon. En wat hebben ze toch an de stat hangen?

Now kuj' dat zo gauw niet zien, want ze maeken dat ze vot kommen. Wat het Piepmoes aenlik daon? Now, dat za'k jim gauw vertellen!

Piepmoes had in de haost gauw een peer dikke stiekels van de stiekelpollen ofhaeld en mit neumen. In elke haand iene. Een hiele dikken iene mit een scharpe punte in de iene haand en een krek zo scharpe stiekkel in de aandere. En krek doe de katten springen zollen stak hi'j gauw in elke kattestat zoe'n dikke scharpe stiekkel. Now willen jim wel geloven, waaromme as die katten zoe'n lochtsprong maekten en waaromme as zo hadde brulden en jammerden!

En de jonge protter? Die mankeert niks, mar wat is hi'j schrokken. Hi'j is zo schrokken, dat hi'j nog een weke op et nust bi'j zien heit en mem blieden is om wat van de schrik te bekommen. Mar hi'j is now niet meer eigenwies en wet daj' overal en altied goed uutkieken moeten. Zéker veur katten!